

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Dina Raabjerg (KF)
Dina.Raabjerg@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2024-55387
11. november 2024

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 31. oktober 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 14), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dina Raabjerg (KF).

Spørgsmål nr. 4:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke konkrete og tungtvejende grunde retfærdiggør, at Arbejdstilsynet får adgang til private hjem uden retskendelse?”

Svar:

Med lovforslaget vil vi sikre, at der ikke sker en udnyttelse af sårbare arbejdstagere, der bliver indkvarteret af en arbejdsgiver under uacceptable forhold, som ikke lever op til dansk minimumsstandard. Derfor giver vi myndighederne mulighed for hurtigt og effektivt at gribe ind over for arbejdsgivere, som indkvarterer ansatte under sådanne forhold.

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at Arbejdstilsynet i forbindelse med tilsynet vil skulle iagttage reglerne i retssikkerhedsloven. Det forudsættes i den forbindelse, at Arbejdstilsynet i langt overvejende grad vil have behov for at fravige udgangspunktet i retssikkerhedslovens § 5, stk. 2, hvorefter underretning skal ske skriftligt senest 14 dage, inden husundersøgelsen gennemføres, da øjemedet med husundersøgelsen ellers forspildes, jf. herved retssikkerhedslovens § 5, stk. 4, nr. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der har været eksempler, hvor udenlandske arbejdstagere har boet under uacceptable forhold, hvor forholdene ikke lever op til en acceptabel og nutidig dansk boligstandard, f.eks. med hensyn til toiletforhold, håndvask, mulighed for opvarmning og boligareal mv. Der har også været en række sager omtalt i medierne, om f.eks. indkvartering af medarbejdere i containere under kummerlige forhold, og indkvartering af kinesiske kokke i baglokaler i tilknytning til restauranten.

Der vil i sådanne sager være risiko for, at formålet med Arbejdstilsynets tilsyn forspildes, hvis Arbejdstilsynet skal varsle arbejdsgivere og de indkvarterede ansatte om kontrolbesøget. Arbejdsgivere ville da kunne bringe indkvarteringen til ophør, inden Arbejdstilsynets varslede besøg, hvormed arbejdsgiveren ville kunne undgå retsvirkninger (bl.a. påbud og bøde) som følge af Arbejdstilsynets tilsyn med de ansattes boligforhold.

Det vurderes i denne sammenhæng ikke muligt med mindre indgribende midler at kunne føre et effektivt tilsyn med ansattes indkvarteringsforhold, som stillet til rådighed af arbejdsgiver. Der vil ellers være risiko for, at formålet med tilsynet forspildes, eller at Arbejdstilsynet ikke vil opdage, at indkvarteringsforhold ikke opfylder lovens betingelser. Ligeledes vil Arbejdstilsynet ikke kunne vurdere boligforholdene, i situationer, hvor der kommer modsatrettede oplysninger om indkvarteringen fra arbejdsgiver og de ansatte, hvis Arbejdstilsynet ikke har adgang til boligen.

Det følger desuden af lovbemærkningerne, at Arbejdstilsynet vil skulle udvise størst mulig skånsomhed under gennemførelsen af tvangsindgrebet. Dette gælder også den tidsmæssige udstrækning af tilsynet, så retten til privatliv påvirkes mindst muligt.

Det vurderes på denne baggrund nødvendigt og proportionalt, at Arbejdstilsynet får adgang til boliger og indkvarteringsforhold, som arbejdsgivere stiller til rådighed for sine ansatte uden retskendelse.

Afsluttende kan jeg bemærke, at kommunerne allerede i dag fører tilsyn med, at boliger ikke udgør en sundheds- eller brandfare for beboerne. I den forbindelse har kommunerne mulighed for at få adgang til fast ejendom uden retskendelse og mod behørig legitimation, såfremt det f.eks. skønnes nødvendigt for, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger eller opholdsrum.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister